

Էւ զյոր մնացորդքն արեգակն սյրեց
Իսկ հոյսն՝ դաշտին մէջ ճիւղ ու ցան սըփռեց:
Այլ ժամ անապատ ու լուս է չորս դին,
Տերեւներ ու վտակ ալ չին մըտերիմ:
Մարգարէն շուք կը խնդրէ ի զուր,
Բոցակէզ աւաղն ծածկէ նորա շուք:
Էւ անպղծ՝ բնակիչն անապատական
Գայ որն իւր պատուել՝ փետրեկով վըրան:
ՅՈՒՎ. ՊԱՆԿԱՆ

Պ Ա Տ Կ Ե Ր

Ինչպէս էր օդը գիշերայ ժամին,
Հանգիստ էր ծովը, կոկիկ ու փայլուն.
Էւ աստղեր շաղուն, և արծաթ լուսին
Ժըպտում են երկնից, հըսկում են արթուն:
Մի փոքրիկ մակուկ լուր ծովի վերայ
Լողում էր մենակ, ու մեքը լարած.
Նորա մէջ մի ծեր և մի երեխայ
Տուն են ըլտապում յոգնած, վատապան:
Ողջ աման օրը շերտ արեւի տակ
Որոտացին ձկնիկ քըրտնաթոր գէմքով
Էւ հարուստ պաշար լըցնելով նաւակ,
Դեպ տուն են գիմում գունացած սըրտով:
« Շուտ կը հասնենք տուն », — հանգիստ չէր տալիս
Անհամբեր որդին ծերունի հօրը
Էւ ամեն անգամ դէպ ասի նայելիս,
Յիշում էր փոքրիկ քըրտնի ու մօրը:
— « Համբերի՛ր, որդիս, միայն երկու ժամ,
« Էւ մենք անվըտանդ կը հասնենք ասիս.
« Ինչո՞ւ մայրդ ու քոյրըդ գուցէ տանն անգամ
« Բալտեր են դարսել հանգած կըրտիկն:
« Գիտեմ, քաջած են. համբերի՛ր, հոգիս,
« Շուտով տաք ապուր մենք կը վայելենք.
« Էւ միւս առաւօտ ծէղը բաքւելիս,
« Նորից յիս կը դանք, նորից կաշխատինք »:

Փոքրիկ ձեռներով ղէկը պինդ բռնած,
Երբուկ ձկնիորսին նայում էր որդին.
Հօր անհոգ գէմքը փարատեց կասկած.
Թնդում էր սիրտը, որ մօտ են ասիս:
Ձէր անցել կէս ժամ և անա աստղեր
Հանգել ըսկըսան իրար յետեւից.
Պըզտորեց լուսին՝ բարձրացան բուքեր,
Խաղաղ երկնքը դժոխքի փոխեց:
Գոռացին ամպեր, փայլեց հուր, կայծակ,
Գոռում գոչիւնով վըխտացին ալիք.
Վըրդովունց ծովը մինչև խոր յատակ.
Փըլեց սառ քամին՝ բարձրացաւ մըրրիկ:
Ահա օվկիանոս ճըլաց, փըռնուց,
Սարսափ ու սողում տիբեց բըռնթան.
Բուք, անձրև, կայծակ, իրար խառնուած,
Դողացրին աշխարհ տերևի նըման:

Էւ երբ առաւօտ խաղաղեց ծովը,
Արև ու մարդիկ զարթնել ըսկըսան,
Ձկնորսի քանդակ խըրհիթի քովը
Երկու կանանց գիւկներ ստանա:

Իսկ մի քիչ հեռու՝ լեռն ծովի ասիին
Երևում էր մի ասիւտակի կըտար. —
Կիսով շափ թաղած աւաղի միջին՝
Անտեր ողբում էր մակուկի բեկոր ...:

7/5 03 Կիւն.

ԿԱՅԻ

Հ Ա Տ Ն Է Ի Ց

Դիր ձեռքդ կըրծբիս՝ բարեկամ անդին,
Լըսում ես, այնտեղ աղմուկ կայ ու ձայն,
Դադադադործն է. որ մուրըն ձեռքին
Տուն է պատրաստում յաշխոնական:
Գործում է անվերջ, գործում անդադար
Էւ յոգնած սըրտիս քնել չի թողնում.
Է՛յ, վարպետ, շտապի՛ր և մի երկդ վերջ տուր. —
Ես խիստ եմ յոգնել, հանգիստ եմ ուզում....:

3/10 03 Ղարս:

ՆԱՅԵ

ՅԱԶԿՈՒՆՍ ԹՈՒՆԵԿԻՆ ԻՄՈՑ

Քան ըզմարդարիտ

Քան զակնն գոհար
Առաւել վըճիտ
Առաւել պայծառ,
Թոռնեկին իմայ
Աչկունք սևորակ
Փայլ ի տիպ բոցայ
Արժուեն գերունակ:

Ու այնպէս զըւարթ

Ակնարկին ի յիս
Առաւել լուսազարդ,
Իբր աչք թոռնեկիս.
Աչք իւր սևաթոյր
Գիւր իսկ քան զերկին
Պատանն ինչ ի լուր
Ըզփռաւ արարչին:

Լըւիկ և մընջիկ

Ոըրտիկն անարատ
Ընդ դուռն երկբացիկ
Գայ ինչ յար ի յայտ.
Ի բիքը նորին
Աչք իմ ընթեռնուն
Բացալայտ մեկին
Ձիւրն անմեղութիւն:

Ինքն իսկ ի յիմն աստ

Ընթեռնուն ուշով
Ըզմըտացս իմաստ
Ըզբայտ և զգով.
Նըկատեն ուշիմ
Բիքը իւր զամենալմ,
Երբ ի նմա թըւիմ
Դիտել խոհական:

Հոգի ի նորին

Լուս ականաղիս